

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

ผลการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ในการพัฒนา
ความสามารถทางการพูด ของผู้เรียนออทิสติก ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรดิตถ์

ผู้วิจัย

พรนรินทร์ ทะสม

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรดิตถ์

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ปีการศึกษา 2565

คำนำ

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง ผลการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ในการพัฒนาความสามารถทางการพูด ของผู้เรียนออทิสติก ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ เป็นวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยได้ศึกษานวัตกรรมที่ได้รับการพัฒนาแล้วมาปรับประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาเรื่องความสามารถทางการพูดของผู้เรียนออทิสติก ซึ่งส่งผลให้นักเรียนสามารถทางการพูดดีขึ้น ผู้วิจัยหวังว่ารายงานการวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนออทิสติก หรือนักเรียนที่มีความบกพร่องในประเภทอื่นๆ ที่มีปัญหาด้านการพูดในลักษณะคล้ายๆ กันนี้ ให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นต่อไป

พรนรินทร์ ทะสม

ผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ชื่อเรื่องวิจัย.....	1
ความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
- นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย.....	2
- ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
- เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	3
วิธีดำเนินการวิจัย.....	3
- การพัฒนานวัตกรรม.....	3
- การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล.....	4
- การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	4
ผลการวิจัย.....	8
การสะท้อนความคิดต่อผลการวิจัย.....	11

ชื่อเรื่องวิจัย

ผลการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ในการพัฒนาความสามารถทางการพูดของผู้เรียนออทิสติก ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี

ความสำคัญของปัญหาวิจัย

หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่ม ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2564) ประกอบด้วย 6 ทักษะพื้นฐาน ซึ่งอยู่ภายใต้พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา และความสามารถในการพึ่งพาตนเอง การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของเด็กแต่ละคน ทักษะพื้นฐานแต่ละทักษะ ได้แก่ ทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก ทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน ทักษะการรับรู้และแสดงออกทางภาษา ทักษะทางสังคม เป็นทักษะที่มุ่งให้เด็กพิการได้ใช้ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ การรับรู้ จากการเล่น การปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน

จากการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ห้องเรียนช่วงอายุ 0-6 ปี พบผู้เรียนออทิสติก 1 ราย อายุ 4 ปี สามารถปฏิบัติกิจกรรมตาม 5 ทักษะพื้นฐานได้ มีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย แต่ยังไม่สามารถปฏิบัติได้เหมาะสมตามวัย 1 ทักษะคือ ทักษะการรับรู้และแสดงออกทางภาษา ที่กำหนดให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ แสดงออกทางภาษา และสื่อสารได้อย่างเหมาะสม ในเรื่อง การรับรู้เสียงและคำ ประกอบด้วย การรับรู้เสียง การรับรู้คำพูด การสื่อสาร ประกอบด้วย การแสดงสีหน้าท่าทางต่อสิ่งเร้า การออกเสียงคำและการใช้คำพูด การออกเสียงพยัญชนะ และสระ ซึ่งความสามารถปัจจุบันของผู้เรียนคือ สามารถออกเสียงคำ 1-3 พยางค์ได้ แต่ยังไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้

ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรแก้ปัญหานี้ เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทางด้านการฟังและการพูด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดเป็นประโยคได้ จึงได้ศึกษาแนวคิด การจัดประสบการณ์ ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Whole Language Approach) เป็นปรัชญาการสอนภาษาแนวทางหนึ่งที่ คำนึงถึงลักษณะหน้าที่ของภาษา และพัฒนาการทางภาษาของเด็ก สนับสนุนให้เด็กได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ในชีวิตประจำวัน กิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจคือการอ่านร่วมกัน (Shared reading) ที่เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมใน การฟัง สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับนิทาน ได้เรียนรู้ภาษาอย่างเป็นองค์รวม (สุภัทรา คงเรือง, 2560) ทำให้เด็กมีจิตลักษณะ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาเพราะการสอนภาษาโดยวิถีธรรมชาติหรือการสอนภาษา แบบองค์รวมเป็นการสอนภาษาที่ส่งเสริมให้เด็กกล้าและมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษา ซึ่ง Goodman (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551 อ้างถึงใน Goodman, 1980) เป็นผู้นำทางความคิดคนสำคัญ ได้เสนอแนวคิดที่มีรากฐานมาจากทฤษฎี หลัก 3 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีว่าด้วยภาษาที่เชื่อว่า ระบบความหมายเป็นหัวใจสำคัญของภาษา การสอนอ่านและเขียนไม่ควรแยกเป็นทักษะย่อย แต่เปิดโอกาสให้เด็กได้สำรวจสิ่งต่าง ๆ รอบตัว และใช้กระบวนการอ่านและเขียนเพื่อ ศึกษาสิ่งที่เขาสำรวจเรียนในสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน อีกทั้งการศึกษาของ อัจฉรา ผิวนพรรณ และคณะ ในปี 2560 เรื่อง ผลการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่มีต่อพัฒนาการทางภาษาด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด ของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพัฒนาการทางภาษาด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองโดยการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอน ภาษาแบบธรรมชาติ พบว่า เด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติหลังได้ รับการจัดประสบการณ์มีค่าเฉลี่ยของพัฒนาการ ทางภาษาด้านการฟังและการพูดสูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์ และการศึกษาของวราภรณ์ สุทธิวงศ์ และคณะ ในปี 2565 เรื่อง ผลการใช้แนวการสอนภาษาธรรมชาติเพื่อเสริมสร้างการพัฒนา ทางด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย พบว่า หลังการจัดประสบการณ์โดยใช้แนวการสอนภาษาธรรมชาติเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางด้านฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยสูงขึ้นกว่าก่อน การจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากแนวคิดที่และผลการวิจัยกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดการสร้างประสบการณ์ตามแนวการสอน ภาษาธรรมชาติ ในการพัฒนาความสามารถทางการพูด ของผู้เรียนห้องเรียนอนุบาลช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูด ของผู้เรียนอนุบาลอายุ 4 ปี ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ ระหว่างก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. **นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย** คือ ผู้เรียนอนุบาล เพศหญิง อายุ 4 ปี จำนวน 1 คน ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ สามารถออกเสียงคำ 1-3 พยางค์ได้ แต่ยังไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ ได้รับการคัดกรองโดยใช้แบบประเมินความสามารถพื้นฐาน (หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่ม ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอุตรดิตถ์(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2563) และแบบประเมินพัฒนาการ Denver II ว่ามีปัญหาพัฒนาการทางด้านภาษา

2. **ตัวแปรที่ศึกษา** ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถทางการพูด

3. **เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย** คือ เนื้อหาทักษะการรับรู้และแสดงออกทางภาษา เรื่องการพูดเป็นประโยค ประกอบด้วย 10 ประโยค ได้แก่

1. ตันกล้าทานอาหาร
2. ตันกล้าตากผ้า
3. ตันกล้ากวาดบ้าน
4. ตันกล้าเช็ดกระจก
5. ตันกล้ารดน้ำต้นไม้
6. ตันกล้าเก็บของเล่น
7. ตันกล้าพับผ้า
8. ตันกล้าใส่เสื้อ
9. ตันกล้าใส่กางเกง
10. ตันกล้าใส่ถุงเท้า

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผู้เรียนออทิสติก อายุ 4 ปี ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรดิตถ์ สามารถพูดเป็นประโยคได้
2. ครูมีแนวทางในการนำนวัตกรรมไปพัฒนาผู้เรียนที่มีลักษณะปัญหาแบบเดียวกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

- พัฒนาการทางภาษา พัฒนาการทางการพูด และเด็กปฐมวัย จาก สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เรื่อง แนวแนะวิธีการเลี้ยงดู ดูแล และพัฒนา เด็กปฐมวัย ตามสมรรถนะเพื่อเพิ่มคุณภาพเด็กตามวัย 0 – 5 ปี
- เด็กออทิสติก จาก พระราชบัญญัติการศึกษาสำหรับคนพิการ
- การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เพื่อพัฒนาการ ทางด้านการพูดการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ สำนักงาน คณะกรรมการการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551 อ้างถึงใน Goodman, 1980)

1.2 ออกแบบแผนการสอน การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติให้เหมาะสมกับ ผู้เรียน

1.3 สร้างแผนการสอนและสื่อการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ตามรูปแบบที่

กำหนด

1.4 นำแผนการสอน การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติไปให้นักศึกษาชีพ จำนวน 3 คน ตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรม ได้แก่

- 1) นางสาวเพ็ญแข โพธิรินทร์ นักกิจกรรมบำบัด
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์
- 2) นางสาวจิตตินันท์ อินปิ่น นักจิตวิทยา
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์
- 3) นางสาวมนัญชยา เชาว์แล่น ครูการศึกษาพิเศษ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์

1.5 ผู้วิจัยปรับปรุงแผนการสอน การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ศึกษาแนวคิดต่างๆ จากบทความ เอกสาร ตำราและรายงานการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัด ประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ และความสามารถทางการพูด

2.2 สร้างแบบประเมินความสามารถทางการพูด และแบบบันทึกพฤติกรรมการพูด

2.3 นำแบบประเมินความสามารถทางการพูด แบบบันทึกพฤติกรรมการพูด ไปให้นักศึกษาชีพ จำนวน 3 คน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่

- 1) นางสาวเพ็ญแข โพธิรินทร์ นักกิจกรรมบำบัด
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์
- 2) นางสาวจิตตินันท์ อินปิ่น นักจิตวิทยา
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์
- 3) นางสาวมนัญชยา เชาว์แล่น ครูการศึกษาพิเศษ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์

2.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแบบประเมินความสามารถทางการพูดและแบบบันทึกพฤติกรรมการพูด ตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

นำแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติไปใช้ทดลอง 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที และบันทึกพฤติกรรมระหว่างใช้แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอน ภาษาธรรมชาติ โดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรม มีตารางกำหนดการทดลอง ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการกำหนดเวลาและกิจกรรมที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ

ลำดับที่	ครั้งที่	เวลา	กิจกรรม
1			การประเมินความสามารถทางการพูด ก่อนการทดลอง
	1	10.00 – 10.40 น.	การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เรื่อง ต้นกล้าทานอาหาร 1. เรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง การทานอาหาร 2. การจัดสภาพแวดล้อมและสนทนาและเล่นบทบาทสมมติ เกี่ยวกับการทานอาหาร 3. อ่านหนังสือนิทาน “ต้นกล้า ช่วยงานบ้าน” ที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวัน 4. ทำใบงาน (แบบฝึกหัด) ที่เกี่ยวข้องกับการทานอาหาร
	2	10.00 – 10.40 น.	การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เรื่อง ต้นกล้าตากผ้า 1. เรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง การตากผ้า 2. การจัดสภาพแวดล้อมและสนทนาและเล่นบทบาทสมมติ เกี่ยวกับการตากผ้า 3. อ่านหนังสือนิทาน “ต้นกล้า ช่วยงานบ้าน” ที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวัน 4. ทำใบงาน (แบบฝึกหัด) ที่เกี่ยวข้องกับการตากผ้า
	3	10.00 – 10.40 น.	การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เรื่อง ต้นกล้ากวาดบ้าน 1. เรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง การกวาดบ้าน 2. การจัดสภาพแวดล้อมและสนทนาและเล่นบทบาทสมมติ เกี่ยวกับการกวาดบ้าน 3. อ่านหนังสือนิทาน “ต้นกล้า ช่วยงานบ้าน” ที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวัน 4. ทำใบงาน (แบบฝึกหัด) ที่เกี่ยวข้องกับการกวาดบ้าน
	4	10.00 – 10.40 น.	การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เรื่อง ต้นกล้าเช็ดกระจก 1. เรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง การเช็ดกระจก 2. การจัดสภาพแวดล้อมและสนทนาและเล่นบทบาทสมมติ เกี่ยวกับการเช็ดกระจก

สัปดาห์ ที่	ครั้ง ที่	เวลา	กิจกรรม
			<p>3. อ่านหนังสือนิทาน “ต้นกล้า ช่วยงานบ้าน” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวัน</p> <p>4. ทำใบงาน (แบบฝึกหัด) ที่เกี่ยวข้องกับการขีดกระຈก</p>
	5	10.00 – 10.40 น.	<p>การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ</p> <p>เรื่อง ต้นกล้ารดน้ำต้นไม้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง การรดน้ำต้นไม้ 2. การจัดสภาพแวดล้อมและสนทนาและเล่นบทบาทสมมติเกี่ยวกับการรดน้ำต้นไม้ 3. อ่านหนังสือนิทาน “ต้นกล้า ช่วยงานบ้าน” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวัน 4. ทำใบงาน (แบบฝึกหัด) ที่เกี่ยวข้องกับการรดน้ำต้นไม้
	6	10.00 – 10.40 น.	<p>การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ</p> <p>เรื่อง ต้นกล้าเก็บของเล่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง การเก็บของเล่น 2. การจัดสภาพแวดล้อมและสนทนาและเล่นบทบาทสมมติเกี่ยวกับการเก็บของเล่น 3. อ่านหนังสือนิทาน “ต้นกล้า ช่วยงานบ้าน” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวัน 4. ทำใบงาน (แบบฝึกหัด) ที่เกี่ยวข้องกับการเก็บของเล่น
2	7	10.00 – 10.40 น.	<p>การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ</p> <p>เรื่อง ต้นกล้าพับผ้า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง การพับผ้า 2. การจัดสภาพแวดล้อมและสนทนาและเล่นบทบาทสมมติเกี่ยวกับการพับผ้า 3. อ่านหนังสือนิทาน “ต้นกล้า ช่วยงานบ้าน” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวัน 4. ทำใบงาน (แบบฝึกหัด) ที่เกี่ยวข้องกับการพับผ้า
	8	10.00 – 10.40 น.	<p>การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ</p> <p>เรื่อง ต้นกล้าใส่เสื้อ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง การใส่เสื้อ

สัปดาห์ ที่	ครั้งที่	เวลา	กิจกรรม
			<p>2. การจัดสภาพแวดล้อมและสนทนาและเล่นบทบาทสมมติเกี่ยวกับการใส่เสื้อ</p> <p>3. อ่านหนังสือนิทาน “ต้นกล้า ช่วยงานบ้าน” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวัน</p> <p>4. ทำใบงาน (แบบฝึกหัด) ที่เกี่ยวข้องกับใส่เสื้อ</p>
	9	10.00 – 10.40 น.	<p>การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เรื่อง ต้นกล้าใส่กางเกง</p> <p>1. เรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง การใส่กางเกง</p> <p>2. การจัดสภาพแวดล้อมและสนทนาและเล่นบทบาทสมมติเกี่ยวกับการใส่กางเกง</p> <p>3. อ่านหนังสือนิทาน “ต้นกล้า ช่วยงานบ้าน” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวัน</p> <p>4. ทำใบงาน (แบบฝึกหัด) ที่เกี่ยวข้องกับใส่กางเกง</p>
	10	10.00 – 10.40 น.	<p>การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เรื่อง ต้นกล้าใส่ถุงเท้า</p> <p>1. เรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง การใส่ถุงเท้า</p> <p>2. การจัดสภาพแวดล้อมและสนทนาและเล่นบทบาทสมมติเกี่ยวกับการใส่ถุงเท้า</p> <p>3. อ่านหนังสือนิทาน “ต้นกล้า ช่วยงานบ้าน” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวัน</p> <p>4. ทำใบงาน (แบบฝึกหัด) ที่เกี่ยวข้องกับใส่ถุงเท้า</p>
			การประเมินความสามารถทางด้านการพูด หลังการทดลอง

ขั้นตอนวิธีการใช้นวัตกรรม

การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ โดยใช้หลักการคือ

- 1) การจัดให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างการใช้ภาษาที่เหมาะสมมีโอกาสในการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะและวัย
- 2) จัดสภาพแวดล้อมและกิจกรรมต่างๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาภาษา โดยการจัดสถานการณ์จำลองตามประโยคที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ในแต่ละวัน ผู้เรียนกับผู้สอนร่วมกันทำกิจกรรมตามประโยคที่จะได้เรียนรู้ในแต่ละวัน
- 3) การใช้ภาษาสื่อสารระหว่างกัน เพื่อกระตุ้นให้เกิดพัฒนาการทางภาษาอย่างรวดเร็ว ผ่านการเล่นิทาน เรื่อง “แพนด้าทำอะไร” ที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ 10 ประโยคที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้
- 4) ให้ผู้เรียนทำใบงาน และจัดเก็บผลงานของผู้เรียนไว้ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการทางภาษาของเด็กผ่านผลงานของเด็ก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บคะแนนจากแบบการประเมินความสามารถทางการพูด ก่อนการทดลอง
2. สังเกตพฤติกรรมการพูดระหว่างใช้แผนจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที รวมทั้งหมด 10 ครั้ง สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการพูดระหว่างใช้แผนจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ลงในแบบบันทึกพฤติกรรม
3. เก็บคะแนนจากแบบการประเมินความสามารถทางการพูด หลังการทดลองในวันถัดไป

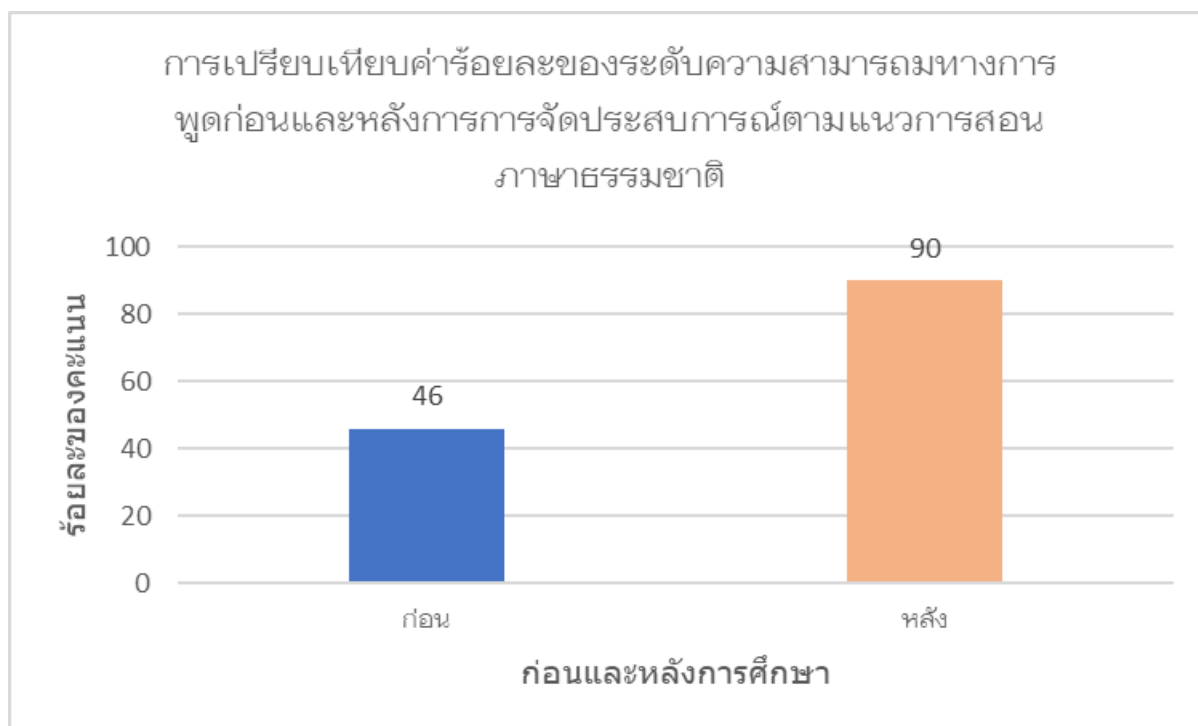
ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูด ของผู้เรียนออทิสติกอายุ 4 ปี ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรดิตถ์ ระหว่างก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ในครั้งนี้ศึกษาจากกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เรียนออทิสติกอายุ 4 ปี รับบริการแบบไป – กลับ ห้องเรียนช่วงอายุ 0-6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความสามารถทางการพูด ใช้แบบประเมินความสามารถทางการพูด ประเมินก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เก็บข้อมูลก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ ทำการจัดประสบการณ์ โดยใช้การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติระยะเวลา 2 สัปดาห์ ช่วงการฝึก สัปดาห์ละ 5 วัน เป็นเวลาทั้งสิ้น 10 วัน และมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผลการประเมินความสามารถทางการพูด

ตารางที่ 2 แสดงระดับความสามารถก่อนและหลังการการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ

ที่	เนื้อหา	ระดับความสามารถ ก่อนการพัฒนา	ระดับความสามารถ หลังการพัฒนา
1.	ต้นกล้าทานอาหาร	2	5
2.	ต้นกล้าตากผ้า	2	5
3.	ต้นกล้ากวาดบ้าน	2	3
4.	ต้นกล้าเช็ดกระจก	2	2
5.	ต้นกล้ารดน้ำต้นไม้	3	5
6.	ต้นกล้าเก็บของเล่น	3	5
7.	ต้นกล้าพับผ้า	2	5
8.	ต้นกล้าใส่เสื้อ	3	5
9.	ต้นกล้าใส่กางเกง	2	5
10.	ต้นกล้าใส่ถุงเท้า	2	5
รวม (คะแนนเต็ม 50)		23	45
ร้อยละ		46	90

แผนภูมิที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบค่าร้อยละของระดับความสามารถทางการพูดก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ

ก่อนการจัดประสบการณ์ ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการพูด 23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46

หลังการจัดประสบการณ์ ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการพูด 46 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90

จึงสรุปได้ว่าการเปรียบเทียบค่าร้อยละของระดับความสามารถทางการพูดก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ มีค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 44

10.2 การวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อมูลได้จากประเมินความสามารถทางการพูด ตอนที่ 2

จากการบันทึกพฤติกรรม ระหว่างประเมินความสามารถทางการพูด ก่อนการพัฒนา พบว่า ผู้เรียนมีความสนใจในการประเมินความสามารถ ให้ความร่วมมือกับผู้วิจัย โดยผู้เรียนสามารถพูดตามผู้วิจัยได้ เช่น เมื่อผู้วิจัยแนะนำตัวละครว่าชื่อต้นกล้า ผู้เรียนสามารถพูดตามได้ แต่ยังไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ โดยการถามตอบได้ ยังไม่เข้าใจคำถามที่ถามว่า “ต้นกล้าทำอะไร” มักทวนคำถามว่า “ต้นกล้าทำอะไร” ในกิจกรรมที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย เช่น การกวาดบ้าน การเช็ดกระจก และสามารถตอบคำถามเป็นคำ ๆ หรือวลีสั้น ๆ ได้ ในกิจกรรมที่ตนเองคุ้นเคย เช่น เก็บของเล่น รดน้ำต้นไม้ (ผู้เรียนใช้คำว่า รดต้นไม้) มักสนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้โดยง่าย หากโดนหันเหความสนใจ ในขณะที่ไม่สามารถตอบคำถามได้ จะต้องการลุกออกจากที่นั่งที่ทำการประเมิน แต่สามารถกลับมาสนใจได้ เมื่อผู้วิจัยกระตุ้นเตือนทางวาจา สามารถประเมินความสามารถทางการพูดได้จนจบในการประเมิน 1 ครั้ง

จากการบันทึกพฤติกรรม ระหว่างประเมินความสามารถทางการพูด หลังการพัฒนา พบว่า ผู้เรียนมีความสนใจในการประเมินความสามารถ ให้ความร่วมมือกับผู้วิจัย โดยส่วนใหญ่ผู้เรียนสามารถพูดเป็นประโยค

ได้สมบูรณ์ โดยเรียงเรียงประโยคได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และตอบคำถามได้อย่างมั่นใจ มีเพียง 2 ประโยค ที่ผู้เรียนไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้อย่างถูกต้อง ได้แก่

1. ต้นกล้ากวาดบ้าน ผู้เรียนตอบว่า ต้นกล้าไม้กวาด
2. ต้นกล้าเช็ดกระจก ผู้เรียนตอบว่า ต้นกล้าตากผ้า

นอกเหนือจากนี้ ในขณะที่ประเมิน ผู้เรียนยังสามารถทำการตอบคำถามได้อย่างต่อเนื่องทั้ง 10 ประโยค ไม่แสดงอาการสนใจสิ่งเร้า หรือสิ่งรบกวนจากภายนอก สามารถประเมินความสามารถทางการพูดได้จนจบในการประเมิน 1 ครั้ง

สรุปผลการวิจัย

ผู้เรียนออทิสติกอายุ 4 ปี ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ มีความสามารถทางการพูด เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ มีคะแนนเพิ่มขึ้น 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 44

การสะท้อนความคิดต่อผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่พบว่าผู้เรียนออทิสติกอายุ 4 ปี ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ มีความสามารถทางการพูดเพิ่มขึ้นร้อยละ 44 ผู้เรียนสามารถพูดเป็นประโยคได้สมบูรณ์ โดยเรียงเรียงประโยคได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และตอบคำถามได้อย่างมั่นใจ จำนวน 8 ประโยค จากทั้งหมด 10 ประโยค ซึ่งความสามารถทางการพูดที่เพิ่มขึ้นนี้เป็นผลมาจากการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ สามารถช่วยเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีการนำการสอนภาษาแบบธรรมชาติโดยใช้กิจกรรมการอ่านร่วมกัน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ ให้ เด็กได้คาดคะเนเนื้อเรื่อง เด็กได้ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีความหมาย มีลำดับขั้นตอนการสอนอย่างเป็นลำดับ เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการฟังการสนทนาโต้ตอบ มีการเรียนรู้ความหมายของคำผ่านกิจกรรม อีกทั้งยังส่งเสริม ให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและเป็นนักคิดนักปฏิบัติได้อย่างมีความสุข (สุภัทรา คงเรือง, 2560) อีกทั้งการจัดประสบการณ์ในชีวิตประจำวันให้ผู้เรียน ได้ฝึกทำกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ฝึกฟังเรื่องราว และนิทาน การสนทนา กันเกี่ยวกับนิทาน ฝึกการฟังคำถาม การตอบ ทำให้ผู้เรียน เข้าใจคำถาม ได้เรียนรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ต่าง ๆ เพราะเมื่อเด็กได้ฝึกฟังนิทานคำคล้องจองแล้ว เด็กจะเชื่อมโยงสิ่งที่อยู่รอบตัว เข้ากับสิ่งที่ได้ยิน ซึ่งเด็กทุกคนที่เกิดมาจะมีโครงสร้างทางภาษาศาสตร์อยู่ในตัวและเมื่อมา เรียนรู้โดยการสังเกตและการลอกเลียนแบบจากต้นแบบที่เด็กได้ยินหรือได้เห็นที่คนอื่น กระทำก็ทำให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ดี เพราะเด็กทุกคนมีความสามารถอยู่ภายในเมื่อได้รับการเร้า และการเสริมแรงจากบุคคลใกล้ชิดด้วยกิจกรรมและวิธีการที่เหมาะสม เด็กก็จะแสดง ความสามารถนั้นออกมาได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด การจัดประสบการณ์ ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Whole Language Approach) เป็นปรัชญาการสอนภาษาแนวทางหนึ่งที่ คำนึงถึงลักษณะหน้าที่ของภาษา และพัฒนาการทางภาษาของเด็ก สนับสนุนให้เด็กได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ในชีวิตประจำวัน กิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจคือการอ่านร่วมกัน (Shared reading) ที่

เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมใน การฟัง สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับนิทาน ได้เรียนรู้ภาษาอย่างเป็นองค์รวม (สุภัทรา คงเรือง, 2560) อีกทั้งผู้วิจัยยังเลือกใช้คำในประโยคที่มาจากบัญชีคำพื้นฐานชั้นเด็กเล็ก จำนวน 10 ประโยค โดยเลือกจากข้อเสนอแนะในการนำบัญชีคำพื้นฐานไปใช้คือเป็นคำที่เด็กเล็กใช้พูดในชีวิตประจำวันที่มีความถี่สูง เป็นคำที่ใช้บ่อยในท้องถิ่น และในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องให้นักเรียนอ่านแบบแจกลูกและสะกดคำหรือผัน ให้อ่านเป็นคำและเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ แต่อย่างไรก็ตามจากการประเมินความสามารถทางการพูดพบว่า มี 2 ประโยค ที่ผู้เรียนไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้อย่างถูกต้อง คือ ต้นกล้ากวาดบ้าน ผู้เรียนตอบว่า ต้นกล้าไม่กวาด และต้นกล้าขีดกระจก ผู้เรียนตอบว่า ต้นกล้าตากผ้า ซึ่งในประโยค ต้นกล้ากวาดบ้าน ผู้เรียนตอบว่า ต้นกล้าไม่กวาด เนื่องจากผู้เรียนตอบจากภาพไม้กวาดที่เห็น และอาจยังไม่เข้าใจการพูดเป็นประโยคที่ถูกต้อง โดยเฉพาะในเรื่องของคำนาม และคำกริยา ทำให้ผู้เรียนนำคำนาม 2 คำมาต่อกัน แต่ความหมายของประโยคที่ผู้วิจัยต้องการยังถูกต้อง แสดงถึงผู้เรียนสามารถรับรู้ และเข้าใจคำถามและภาพจากหนังสือนิทานได้อย่างถูกต้อง ส่วนประโยคต้นกล้าขีดกระจก ผู้เรียนตอบว่า ต้นกล้าตากผ้า อาจเนื่องมาจากภาพในหนังสือนิทานอาจสื่อออกมาได้ไม่ชัดเจน เป็นเพียงภาพต้นกล้าถือผ้า ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนกับกิจกรรมการตากผ้า ในงานวิจัยครั้งต่อไปจึงควรจัดทำหนังสือนิทาน ที่มีภาพประกอบสามารถสื่อสารประโยคออกมาได้อย่างชัดเจน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ สามารถพัฒนาความสามารถทางการพูดของผู้เรียนออทิสติกอายุ 4 ปี ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ได้